

KLASSE B, DOOR J. HUDIG

IN het jaarboekje van 1920 en dat van '21 komen van de hand van mijn stad- en tijdgenoot Jos. Jacobson onder den titel „Voorheen en thans” eenige beschouwingen voor, gewijd aan toestanden in het door hem zoo geliefd Rotterdam.

De lezing daarvan voerde mij in gedachte terug naar de lang vervlogen tijden van mijn jeugd en bracht mij de herinnering aan mijn schooljaren weer helder voor den geest.

Wie zich destijds niet tevreden stelde met de gewone volksschool, zocht zijn weg naar een bijzondere school, waarvan het leerplan in de eerste zes jaren tamelijk wel gelijk stond met dat van de U.L.O. scholen van later en dat in de hogere klassen het karakter van M.U.L.O. aannam; sommige leerlingen bleven die school tot hun 16de jaar bezoeken, andere gingen naar een kostschool b.v. op Noordhey of te Vianen, de overige meldden zich aan als candidaat voor het gymnasium, dat in 1843 een geheele reorganisatie had ondergaan, of zooals Dr. Kan in zijn „Geschiedenis van het Erasmiaansch Gymnasium” het uitdrukte, „waar eensklaps een revolutie was uitgebroken”. Er waren vakken aan toegevoegd, waardoor ook zij, wier bestemming de studie niet was, er onderwijs zouden kunnen ontvangen. Hun zouden „de kruimkens ten goede komen, die er van de tafel der rijken vielen”.

Het gymnasium had eeuwenlang gestaan aan een pleintje nabij de groote kerk, waar vroeger het Cellebroedersklooster was geweest. De buurt was allerellendigst. De bank van leening was er het deftigste gebouw. Een vleugel van de school grenzende aan een vlietende beek, die haar naam Slikvaart met eere droeg, was tot woning van den rector en zijn gezin ingericht. Hoe de man het daar een reeks van jaren heeft uitgehouden, is mij een raadsel en ook betwijfel ik zeer of de geheele omgeving geschikt was voor de opvoeding van opgeschoten knapen. Het pleintje was gescheiden van de Broedersteeg door een hoogen muur, waarin twee poorten: een groote, die slechts geopend werd voor den kolenwagen